

Arrest

nr. 81 529 van 22 mei 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 29 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 8 maart 2012 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat M. SAMPERMANS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 23 juli 2011 het Rijk binnen en diende op 26 juli 2011 een asielaanvraag in. Op 15 februari 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Jat Sikh, afkomstig uit het dorp Rangar Nangal, gelegen in Gurdaspur district in de staat Punjab. U bent in het bezit van de Indische nationaliteit. In 2008 begon u een relatie met R. K., die u op school had leren kennen. Ofschoon zij van dezelfde kaste en godsdienst is als u, kon deze relatie nooit de goedkeuring van haar familie krijgen. Zij is immers van een rijke familie, terwijl u van arme landbouwersfamilie bent. U was derhalve geen geschikte huwelijkskandidaat. In het begin ontmoetten jullie elkaar op school of in hotels in Batala en Kapurthala. In december 2008 spraken jullie een laatste keer af in een hotel in Batala. Hierna hadden jullie enkel nog telefonisch contact. Vermoedelijk ergens rond begin augustus 2009 achterhaalden haar drie broers, V., G. en L. dat u haar thuis opbelde. Zij waren hierna uit op wraak tegen u. Ergens rond september 2009 werd u door hen zwaar in elkaar geslagen terwijl u aan het wachten was op de bus in uw dorp. Sinds deze gebeurtenis kampt u met ernstige medische problemen aan de rug en heupen. U besprak dit voorval met uw vader, die u adviseerde deze relatie stop te zetten. Ongeveer anderhalve à twee maanden na deze gebeurtenis belde u nog twee keer in enkele dagen tijd met R. K.. Jullie spraken over jullie relatie en over wat haar broers u aangedaan hadden. Hierna had u geen enkel contact meer met haar en vernam u ook geen nieuws meer over haar. Begin januari 2010 kreeg u een eerste dreigetelefoon van haar broers. In totaal zou u er dat jaar drie ontvangen met een tussentijd van telkens ongeveer 3 maanden. De laatste dreigetelefoon ontving in oktober of november 2010. Ze deelden u telkens mee dat ze gekrenkt waren in hun eer, dat ze u niet zouden laten gaan en u zouden doden. U vermoedt dat ze schrik hadden dat u de relatie met hun zus zou hervatten. Na de eerste dreigetelefoon begon u onder te duiken bij vrienden en familieleden in de buurt van uw dorp. Omdat u zich niet langer veilig voelde, richtte u zich, na overleg met uw ouders, in januari 2011 voor deze dreigetelefoons tot de politie in uw dorp. De politie liet u verstaan dat ze onderzoek hiernaar zouden voeren en gepaste actie zouden ondernemen. Enkele dagen later kreeg u van diezelfde politie evenwel te horen dat uw belagers onschuldig waren en deze klacht onterecht was. U leidt hieruit af dat de politie door haar familie werd omgekocht. Ofschoon u sinds de laatste dreigetelefoon in oktober of november 2010 geen directe problemen meer met haar familie kende, besliste u in juli 2011 toch het land te verlaten. Uw vader adviseerde u dit te doen. Jullie hadden immers schrik dat ze u opnieuw zouden viseren. Elders in India gaan wonen was geen optie. Het gaat hier immers om een rijke familie die u overal in India zou kunnen vinden. U voelde zich nergens veilig. Bovendien duurde het tot juli 2011 om het nodige geld te vinden om uw reis te financieren. Eind 2010 was u immers reeds van plan geweest te vertrekken, maar had u niet het nodige geld hiervoor gevonden. Op 16 juli 2011 verliet u uw dorp Rangar Nangal en reisde u naar Delhi. Van daaruit nam u de volgende dag het vliegtuig naar Moskou. U reisde tot daar met uw eigen paspoort en in het bijzijn van een smokkelaar. Aangekomen in Moskou werd uw paspoort vernietigd. Vervolgens reisde u illegaal over de weg naar België. Op 23 juli 2011 kwam u in België aan en op 26 juli 2011 diende u hier in België een asielaanvraag in. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten neer: kopies van twee bladzijden van uw Indisch paspoort, uitgereikt op 1 oktober 2010; twee medische voorschriften voor de problemen aan uw rug en heupen, voorgeschreven door Dr. S. S. van Gurnoor Hospital; uw Election Commission of India Identity Card; verschillende schoolattesten; een bewijs van betaling van elektriciteit op uw naam, daterend van 2010, waarmee uw uw verblijf toen in India wilt aantonen; een Belgisch medisch getuigschrift en een attest van het regionaal ziekenhuis Tienen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat een aantal elementen met betrekking tot de door u uiteengezette reisweg van India naar België en de daarbij gebruikte reisdocumenten de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek uit India en van uw asielrelaas in zeer ernstige mate ondermijnen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen, d.i. op de Dienst Vreemdelingenzaken en tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal, hierover deels niet stroken. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal met uw eigen paspoort en in het bijzijn van een mensensmokkelaar vanuit Delhi naar Moskou te zijn gevlogen. Deze smokkelaar, waarvan u enkel weet dat zijn roepnaam 'R.' luidt en hij uit Nepal afkomstig is, zou uw ganse reis van India naar België geregeld hebben en u zelf tot Moskou gebracht hebben. U zou hem hiervoor 700.000 Indische roepies betaald hebben. U voegde eraan toe dat niemand anders u hielp tijdens deze reis van Delhi naar Moskou. Aangekomen in Moskou zou hij uw paspoort verscheurd hebben en u aan iemand anders overgedragen hebben, die uw verdere reis tot België

regelde (gehoorverslag CGVS, p. 4 en 5). Ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u evenwel dat een Indische smokkelaar L. S. uw reis (alleszins tot Moskou) regelde en het aan hem was dat u 700.000 roepies diende te betalen (Verklaring DVZ, vraag 34). Een eerste keer geconfronteerd met de naam van deze persoon en uw verklaringen in dit verband afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken, gaf u te kennen niet te weten wie deze persoon is of waar deze naam vandaan komt, eraan toevoegend dat u enkel deze 'Ricky' kent. Vervolgens nogmaals geconfronteerd met uw verklaringen hierover afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken, waarbij u ditmaal ook werd gewezen op het feit dat u deze verklaringen nadat ze u werden voorgelezen heeft ondertekend, wijzigde u plots uw verklaringen door te verklaren dat deze persoon een kennis van uw vader is die uw vader bijstond om uw reis te regelen (CGVS, p. 5). Opmerkelijk is ook dat u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding maakte van het feit dat uw paspoort tijdens uw reis door de smokkelaar werd vernietigd. U gaf toen enkel te kennen uw paspoort afgegeven te hebben aan de smokkelaar (verklaring DVZ, vraag 21). Ook over het visum in uw paspoort legde u overigens weinig overtuigende verklaringen af. Zo verklaarde u zelf dit visum niet aangevraagd te hebben. De smokkelaar zou dit in uw plaats gedaan hebben. Het zou om een toeristenvisum gaan waarvan u eerst aangaf niet te weten hoelang het geldig was, om vervolgens direct hierna te verklaren dat het 15 dagen geldig was. Hierop gevraagd voor welk(e) land(en) dit visum was, gaf u te kennen dat het waarschijnlijk enkel geldig was voor 'Moskou'. Wanneer u daarop gevraagd werd in welk land Moskou ligt, bleef u een antwoord schuldig (CGVS, p. 5). Uw bewering dat u bij aankomst op de luchthaven van Moskou geen enkele paspoortcontrole moest passeren, overtuigt evenmin. Tot slot kan hier nog worden opgemerkt dat u geen enkel stuk kon neerleggen ter staving van deze reisweg (vliegtuigtickets, boarding pass, bagagestickers). Het achterhouden van reisstukken maakt het tevens onmogelijk om uw reisweg na te gaan. Door dit alles en door de vaststelling dat u slechts een kopie van een beperkt aantal bladzijden van uw Indisch paspoort kon neerleggen, rijst sterk het vermoeden dat u uw Indisch paspoort achterhoudt om iets te verhullen (eerder vertrek uit India, etc.).

Voorts dient te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van uw relaas verder ondermijnd wordt door enkele cruciale tegenstrijdigheden en discrepanties tussen uw opeenvolgende verklaringen op het Commissariaat-generaal en op de Dienst Vreemdelingenzaken aangaande de kern van uw asielrelaas. Zo vooreerst maakte u geen enkele melding op de Dienst Vreemdelingenzaken van de dreigtelefoons die u ontving van de broers van uw vriendin, waarin u met de dood werd bedreigd en die volgens u de aanleiding gaven tot uw klacht bij de politie begin 2011. Geconfronteerd hiermee gaf u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal te kennen dat op de Dienst Vreemdelingenzaken hiernaar niet gevraagd werd. Deze uitleg volstaat evenwel niet ter verantwoording van uw nalaten dit eerder ter spraken te brengen. Deze telefonische bedreigingen vormden immers de directe aanleiding voor uw vertrek uit India. Bovendien strookt uw opeenvolgende verklaringen ook op andere punten niet. Zo sprak u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal over slechts één aanval op uw persoon door de broers van uw vriendin, in september 2009 (CGVS, p. 8 en 9), terwijl u op de Dienst Vreemdelingenzaken over twee aanvallen op u door deze deze broers sprak, een eerste in 2009 en een tweede in 2010 (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Geconfronteerd met deze toch wel flagrante tegenstrijdigheid bleef u bij uw verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal en ontkende u op de Dienst Vreemdelingenzaken ook gezegd te hebben dat ze u in 2010 nogmaals aanvielen (CGVS, p. 12). Het louter ontkennen van voorgaande verklaringen is echter onvoldoende ter verantwoording van deze tegenstrijdigheid. Daarenboven werden deze verklaringen op Dienst Vreemdelingenzaken door u ter akkoord ondertekend nadat ze u werden voorgelezen.

Voorts moet worden opgemerkt dat aan uw bewering dat uw medische problemen begonnen zijn na de aanval op uw persoon in september 2009 tevens ernstig getwijfeld kan worden. Dit stemt namelijk niet overeen met de beschrijving op één van de door u in dit verband neergelegde medische voorschriften van dr. S. S. (Gurnoor Hospital). Volgens dit voorschrift had u op het ogenblik van opmaak van dit document immers de leeftijd van 22 jaar, wat overeenkomt met het jaar 2005-2006. U slaagde er evenmin in hiervoor een overtuigende uitleg te geven (p. 10). Hier kan nog aan worden toegevoegd dat geen enkel van de door u neergelegde medische attesten uitsluitel geeft over de oorzaak van deze medische problemen.

Verder dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas bijkomend ondermijnd wordt door enkele tekortkomingen in uw verklaringen aangaande uw poging in het verleden om de hulp van de Indiase politie in te roepen. Zo verklaarde u zich in januari 2011 een eerste keer gericht te hebben tot de politie in verband met uw problemen met de familie van uw vriendin. U zou dit toen gedaan hebben omdat u zich naar aanleiding van voornoemde dreigtelefoons niet langer veilig voelde in uw dorp. Vooreerst dient hieraangaand opgemerkt te worden dat het uiterst bevreemdend is

dat u hiermee wachtte tot januari 2011, terwijl de eerste telefonische doodsbedreiging reeds dateerde van januari 2010 of een jaar eerder en u de laatste dergelijke bedreiging situeerde ergens in oktober of november 2010. Het tijdstip van uw klacht stemt tot nadenken. Opmerkelijk in dit verband is voorts dat u geen enkel document kon neerleggen ter staving van deze aangifte bij de politie in januari 2011. Gevraagd of u dan niet over een 'First Information Report' (FIR, vgl. met proces-verbaal) beschikt, antwoordde u geen enkel document van de politie toen ontvangen te hebben (CGVS, p. 12). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt evenwel dat een dergelijk document steeds wordt opgemaakt bij het neerleggen van een klacht. Uw verklaring in dit verband dat de politie u meedeelde eerst een onderzoek te zullen voeren alvorens een dergelijk document op te maken, overtuigt niet (CGVS, p. 12). Uit diezelfde informatie blijkt immers dat een onderzoek pas kan geopend worden nadat een FIR werd opgesteld. Uw bewering dat uw klacht niet ernstig werd behandeld omdat de familie van uw vriendin de politie omkocht, kon u ook op geen enkele wijze staven (CGVS, p. 12). Bovendien liet u desgevallend na dit optreden of slecht functioneren van de lokale politie in uw dorp ergens aan te klagen. U richtte zich hiervoor niet tot de hogere autoriteiten of instanties bevoegd voor onderzoeken van corruptie en machtsmisbruik binnen de politie (CGVS, p. 13). Daarnaast dient tevens opgemerkt te worden dat u voor de mishandelingen in september 2009 naliet om de bescherming van de Indiase autoriteiten in te roepen, meer zelfs, u liet ook in januari 2011 na de politie over dit voorval in te lichten wanneer u melding maakte van deze dreigtelefoons. Nochtans gaat het hier om dezelfde daders en kennen beide problemen dezelfde oorzaak. U deed dit volgens uw verklaringen niet omdat u de zaak niet op de spits wou drijven en u tot een compromis met uw belagers wou komen (CGVS, p. 13). Gezien de ernst en de duur van de feiten (herhaaldelijke doodsbedreigingen aan uw adres in 2010 voorafgegaan door ernstig fysiek geweld in 2009) en de vaststelling dat deze gebeurtenissen de directe aanleiding vormden voor uw vertrek naar België, volstaat deze uitleg geenszins voor uw nalaten de autoriteiten hiervan toen op de hoogte te stellen. Er kan zelfs geconcludeerd worden dat door uw nalaten de autoriteiten op de hoogte te stellen van alle feiten die verband houden met bedreigingen van uw ex-echtgenoot, u zelf het politieel onderzoek belemmerde. Uw nalaten bovendien om ooit via derden een bemiddelingspoging te ondernemen in het conflict tussen u en de familie van uw vriendin, stemt in de Indische context tevens tot nadenken, temeer nog daar beide partijen van dezelfde religie en kaste zijn.

Tot slot kunnen nog enkele bedenkingen gemaakt worden bij uw relatie met R. K.. Zo is het opmerkelijk dat u geen enkel bewijs hebt van uw relatie met dit meisje (foto, brief, internetcommunicatie, etc.) en tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal evenmin haar geboortedatum en de naam van haar vader bleek te kennen (p. 2 en 3).

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan geen enkel geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde problemen met de familie van R. K..

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te doen wijzigen. Uw identiteit, uw nationaliteit, de door u neergelegde schoolattesten, alsook uw verblijf in India in 2010 - wat u probeerde aan te tonen aan de hand van een betalingsdocument van de elektriciteitsmaatschappij - staan hier op geen enkel moment ter discussie. Uw medische problemen, die u staaft met attesten, houden op zich geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De Raad merkt op dat, daar waar er verwezen wordt naar 'uw ex-echtgenoot' dit moet gelezen worden als 'de familie van uw vriendin'.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw

onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 3 EVRM en van artikel 10 van het EG-Verdrag. Hij vermeldt tevens het "beginsel van de evenwichtigheid". Verzoeker haalt tevens diverse rechtsleer en rechtspraak aan.

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

2.4. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.5. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr.163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Verzoeker blijft in gebreke aan te duiden hoe artikel 10 van het EG-Verdrag zou zijn geschonden.

2.6. In zoverre verzoeker met het "beginsel van de evenwichtigheid" het evenredigheidsbeginsel bedoelt, dient te worden vastgesteld dat een schending van het evenredigheidsbeginsel niet kan worden weerhouden, de beslissing staat immers geenszins in wanverhouding tot de motieven waarop ze is gebaseerd, en de gevolgen van de beslissing staan evenmin in wanverhouding met het doel van de beslissing die de commissaris-generaal op basis van zijn wettelijke bevoegdheden heeft genomen. In zoverre al nuttig aangevoerd is dit middel dan ook ongegrond.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Verzoeker voert aan dat geenszins rekening gehouden werd met de feitelijke toedracht van het relaas, dat hij zelfs niet in de mogelijkheid werd gesteld om bepaalde relevante documenten te verschaffen en dat de commissaris-generaal het geenszins noodzakelijk heeft geacht om de reële situatie te onderzoeken. Hierdoor zou de Indiase bescherming dus niet voldoen aan de Europese maatstaven.

3.2. Verzoeker onderneemt in dit verzoekschrift geen ernstige poging om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te weerleggen noch brengt hij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich immers tot het citeren van artikelen, rechtspraak en rechtsleer, het geven van algemene theoretische toelichtingen, het formuleren van bouté beweringen en het verwijten van het CGVS, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. In zoverre verzoeker meent dat hij niet in de mogelijkheid werd gesteld door de Indiase autoriteiten om relevante documenten te verschaffen, verwijst de Raad naar de terechte vaststelling van

de commissaris-generaal dat geenszins geloofwaardig is dat verzoeker wel een klacht zou hebben ingediend bij de politie, doch geen "FIR" zou hebben ontvangen. Daar waar verzoeker per hypothese – dit zou immers neerkomen op de ernstige en onterechte beschuldiging van machtsmisbruik – zou suggereren dat de Belgische asielautoriteiten hem dit niet zouden toelaten, wordt dit tegengesproken door de door verzoeker bij het administratief dossier gevoegde documenten en de uitdrukkelijke verzoeken van de DVZ en het CGVS hieromtrent. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.4. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker stelde een "beroep tot vernietiging" in. De Raad stelt vast dat gelet op wat voorafgaat de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoont dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

3.6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK